

[Rager.]

slag, netop af Hensyn til, at man gerne ønskede at imødekomme de Herrer af Oppositionen.

Og hvilke er da de Hensyn, der er taget? Ja, det, som er Opgaven her, og det, som man fra Oppositionens Side gerne vil, fordi man i Virkeligheden føler den onde Samvittigheds Tryk, er at faa oprettet Krisekasser, og for i saa høj Grad som muligt at imødekomme de Herrerens Ønske om at forcere Oprettelsen af Krisekasser, naar en egnet Lovgivning maatte være vedtaget, er det, at vort Forslag i Modsatning til det, som den fraværende Socialminister forelagde i Fjor, hvorefter de nye Tilskudsatsler skulde gælde baade for ordinære Kasser og for Krisekasser, siger: Disse nye Satsler træder kun i Kraft for de ordinære Kasser, naar de opretter Krisekasser. Det forekommer mig dog at være en overordentlig stor Imødekommenhed overfor Oppositionspartierne, at vi netop kommer dem i Møde paa det afgørende Punkt, at vi gør Kasserne langt mere interesserede i Oprettelse af Krisekasser, end det ved noget tidligere Forslag er sket. Der er heller ikke Tvivl om, at ved nøjere Overvejelse vil man fra Oppositionspartiernes Side komme til det Resultat, at det er en Imødekommenhed.

Endvidere har man sat Tilskuddet til Krisekassers Oprettelse til kun 25 Kr. pr. Medlem, medens det i Fjor var 30 Kr. At vi saa paa den anden Side har ændret noget ved Oplukningsreglerne for Kasserne, har jeg ikke hørt nogen protestere imod, og det maa vistnok ogsaa siges at være velbegrundet. Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen har jo som Ordfører for Socialdemokraterne udtrykkeligt gjort opmærksom paa, at de nuværende Aabningsbestemmelser er af en saadan Art, at de i Virkeligheden maa siges at være ubrugelige, naar man f. Eks. tænker paa, at i Februar Maaned i Aar kunde Arbejdsmændenes Krisekasse ikke have haft aabent, hvis den havde bestaaet med de nu-gældende Aabningsregler.

Jeg ser derfor ikke rettere end, at vi har gjort et Tilbud, paa Grundlag af hvilket Oppositionspartierne hellere skulde være gaaet i Forhandling end atter og atter at prøve paa, først i Landstinget og senere gennem det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at komme med ufuldstændige Forslag. Thi det er ganske givet, at Interessen i at forhandle om Krisekasser, naar der ikke samtidig gøres noget ved den almindelige Arbejdsløshedslovgivning, absolut maa formindskes. Vi maa bede om, at hele dette Spørgsmaal tages op paa een Gang.

Jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem Hr. Krag paa nogen Maade kan finde den Betingelse, vi har sat for at gaa ind paa det her stillede Forslag, for skarp. Vi har nu i to Aar behandlet Arbejdsløshedslovsforslaget meget udførligt i et Folketingsudvalg; jeg vilde tro, at det var saa gennemdiskuteret, at det vilde være muligt at gøre det færdigt, hvis det overhovedet kan gøres færdigt i Enighed, i Løbet af ganske overordentlig kort Tid, og jeg beklager i højeste Grad, at man fra Oppositionspartiernes Side har vanskeliggjort dette Arbejde.

Nu vil Medlemmerne her i Tinget maa-ske sige, at det kan de ikke gøre ved, og det skal ogsaa være indrømmet, at den Vanskeliggørelse, der har fundet Sted, hovedsagelig er kommet fra det andet høje Tings Side, idet Landstinget jo — nu har vi set det opræde i Dag, og der syntes i Øjeblikket ikke at være nogen Grænse for, hvad det mener at kunne tillade sig — ligefrem begyndte at stille Ændringsforslag til det Arbejdsløshedslovsforslag, der laa til Behandling her i Tinget, eller stille partielle Forslag til Dele af dette Forslag. Noget saadant hindrer naturligvis Arbejdet i Folketingsudvalget i allerhøjeste Grad, og bedre gør det jo ikke Situationen, naar Ordføreren for Venstre i Landstinget tillader sig at henvise til, at der blev dog ikke arbejdet i Folketingsudvalget, skønt man ved, at Grunden til, at der ikke blev arbejdet i Udvalget paa det Tidspunkt, udelukkende var en Hensyn-tagen til samme Parti her i Salen. Derfor har vi Ret til at sige, at Landstinget i Virkeligheden har opnaaet — jeg ved ikke om med Hensigt eller kun uden at have tænkt over det, lidt letsindigt — at sabotere Arbejdet i Udvalget for den virkelige Arbejdsløshedslov her i Tinget.

Til syvende og sidst maa vi jo være klare over een Ting, at det, som det drejer sig om, er i overvældende Grad dette: Hvor mange Penge man vil give i Tilskud til den Lovgivning, der her er Tale om. Det er os jo slet ikke ubekendt, hvorledes det Forslag, Regeringspartierne har fremsat, økonomisk vil virke, for det er jo i sin økonomiske Virkning, naar vi gaar ud fra, at det virker efter sin Hensigt, nemlig saaledes, at alle Arbejdsløsheds-kasser opretter Krisekasser, ganske konformt med det Forslag, som Socialministeren forelagde i Fjor og i Forfjor her i Tinget. Vi ved da, at Merudgiften for det offentlige med et rundt Tal vil blive ca. 7 Mil. Kr., og at Udgiften for Arbejderne vil blive ca. 600 000 Kr. mindre, end den nu er, til Trods for, at der bliver Tale om baade ordinær Hjælp og Krisekassehjælp.